

fabrikanter, Detailhandlere og Kagebagere, der ingen Adkomst har til Forhandling af stærke Drikke. Hvor Spiritusindholdet imidlertid maatte være Hovedsagen, og Hylstret altsaa nærmest Emballage, foreligger der et Salg af stærke Drikke, der maa være underkastet ganske de samme Indskrænkninger som andet saadant Salg. Men paa den anden Side kan Mindretallet ikke se, at der er Grund til her at opstille yderligere Indskrænkninger eller Forbud. Afgørelsen af, om Konfekten har den ene eller den anden Karakter, er formentlig ikke vanskeligere end saa mange andre Spørgsmaal, der stilles Domstolene.

Af et Mindretal (Abrahamsen, Bang, Godskesen, W. Johannsen, Lewinsky og Rasmussen) til § 29:

Mindretallet mener, at et Forbud mod Udskænkning af stærke Drikke om Søndagen — selv blot en Del af Dagen — i store Kredse vil blive følt som et meget tryk-kende Baand. Mindretallet foreslaar derfor at stryge 3die Stykke, 2det og 3die Punktum.

Af et Mindretal (Abrahamsen og Godskesen) til § 40; jfr. §§ 13, 16, 27 og 29:

Mindretallet kan overhovedet ikke anbefale Indførelse af Kommuneafstemninger i Spørgsmaal vedrørende denne Lov. De paagældende Afgørelser bør formentlig træffes af de kommunale Raad, som afgør alle andre Kommunerne vedrørende Spørgsmaal, deriblandt ogsaa saadanne, som har den største Betydning for Borgernes Ve og Vel. Ved at lægge Afgørelsen i Kommunalbestyrelsernes Haand vil man opnaa en ganske anderledes Sikkerhed for en alsidig og lidenskabsløs Afgørelse end gennem en Kommuneafstemning. Der er formentlig intet at sige til, at Ædruelighedsspørgsmaal ligesom andre vigtige Spørgsmaal kan komme til at spille en Rolle ved Kommunvalgene, men derimod vil en Kommuneafstemning alene om et Ædruelighedsspørgsmaal med tilhørende hidsig Agitation kunne virke meget uheldig.

Subsidiært hævder Mindretallet, at hvis man vil indføre Kommuneafstemning i Loven, bør man i alt Fald ikke gaa videre end vedtaget af Landstinget i 1912.

Mindretallet skal endnu henlede Opmærksomheden paa, at Kommuneafstemning efter Flertalsforslagets §§ 16 og 27 kun kan begæres, naar Sogneraadet vil indstille, ikke naar det vil nægte en Bevilling, skønt Konsekvensen synes at kræve, at Kommuneafstemningen kan paakaldes lige saa vel i det sidste Tilfælde som i det første.

Af et Mindretal (Frk. Blom, Hindhede, Fru Hostrup, Claus Johannsen, Kvist, Fr. Lumbye, Ferd. Nielsen og Trier — for sidstnævntes Vedkommende se dog Forslagets § 42) til § 42, jfr. §§ 16, 17 og 43:

Mindretallet anser det for paakrævet, at Bestemmelserne i Lovene af 23. Maj 1873 og 10. Maj 1912 om det kommunale Selvstyre med Hensyn til Udskænkning af og Handel med stærke Drikke yderligere udvides nu ved den forestaaende Revision af Beværterloven af 10. Maj 1912.

Den første Ædruelighedskommission har i sin Betænkning paavist de stærke Drikkes samfundsskadelige Virkninger som Aarsag eller medvirkende Aarsag til Fattigdom, Forbrydelser, Sindssygd, Ægteskabsopløsning, Selvmord, Sygdom og Død, og der tilføjes, at i de fleste Tilfælde, hvor Alkoholnydelsen iøvrigt gør Skade, kommer dette ikke frem til statistisk Belysning.

Som Midler mod de nævnte samfundsskadelige Følger af Alkoholnydelsen nævner Kommissionen: Oplysning om Alkoholens Væsen og Virkninger gennem Undervisning i Skolerne og ved Afholdsforeningernes Oplysningsarbejde i Forbindelse med en fortsat Alkoholforskning, Statstilskud til Afholdsforeningerne og til Redningshjem, samt Vanskeliggørelse af at kunne faa Alkohol, dels ved Lovindskrænkninger og dels ved administrative Foranstaltninger, f. Eks. de fuldstændige eller delvise Forbud mod Nydelsen af stærke Drikke i Straffeanstalterne, i Sindssygeanstalterne, paa Orlogsværftets Udsalgssteder og i Flaadens Skibe, i Kaserner, Baraklejre og Teltlejre m. v.

Vanskeliggørelsen ved at kunne faa Alkohol bør foregaa med Tilslutning fra Befolkningen i den paagældende Kommune. Retten til at afgøre, om der i Kommunen maa gives Adkomst til Udskænkning af eller Handel med stærke Drikke, eller i hvilket Omfang saadan Adkomst bør meddeles inden for Kommunens Grænser, maa derfor være hos Kommunens kommunale Vælgere.

Ved Loven af 29. December 1857 indførtes den saakaldte fri Beværternæring i Købstæderne. Følgerne af den fri Beværternæring blev, at Beværtingernes Antal i Forhold til Købstædernes Indbyggerantal forøgedes med ca. 100 pCt., eller fra 1 Bevært-